Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 24. mája 2016*

„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Supeco — Skoršia obrazová ochranná známka Európskej únie SUPER COR — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Rozsah preskúmania vykonaného odvolacím senátom — Tovary a služby, na ktorých je námietka založená — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 15 ods. 2 písm. f) nariadenia (ES) č. 2868/95 — Oznámenie č. 2/12“

Vo veci T-126/15,

El Corte Inglés, SA, so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: J. L. Rivas Zurdo, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: E. Scheffer a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Grup Supeco Maxor, SL, so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, advokát,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 4. decembra 2014 (vec R 1112/2014-5), týkajúcemu sa námietkového konania medzi El Corte Inglés, SA, a Grup Supeco Maxor, SL,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni (spravodajca) a L. Madise,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 18. marca 2015,

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 3. septembra 2015,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. septembra 2015,

so zreteľom na to, že hlavní účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a vzhľadom na rozhodnutie podľa článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o prejednaní žaloby bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 30. apríla 2012 podal vedľajší účastník konania Grup Supeco Maxor, SL, prihlášku ochrannej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2 Prihlasovanou ochrannou známkou bolo nasledujúce obrazové označenie:

3 Služby, ktorých sa požadovaný zápis týka, patria predovšetkým do triedy 35 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zahŕňajú najmä „dražby“ a služby „sústreďovania výrobkov pre tretie osoby (s výnimkou ich dopravy)… umožňujúce spotrebiteľom tieto výrobky si pohodlne pozrieť, vybrať a kúpiť v blízkom obchode vrátane obchodov, maloobchodný predaj“ (ďalej len „služby maloobchodného predaja“).

4 Dňa 16. augusta 2012 podala žalobkyňa, spoločnosť El Corte Inglés, SA, námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre všetky služby uvedené v prihláške.

5 Námietka bola založená predovšetkým na nasledujúcej obrazovej ochrannej známke Európskej únie prihlásenej 18. júna 2008 a zapísanej 1. februára 2012 pod číslom 6997407 pre tovary a služby patriace najmä do triedy 35:

6 Na podporu námietky bol vznesený dôvod uvedený v článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. V oznámení o námietke boli uvedené predovšetkým zmienky o „zozname tovarov a služieb“ a „[námietke] založenej na časti tovarov a služieb“, po ktorých nasledoval tento výpočet služieb zaradených do triedy 35: „reklama; obchodný manažment; obchodná správa; kancelárske práce“.

7 Dňa 28. februára 2014 námietkové oddelenie čiastočne vyhovelo námietke tým, že uznalo existenciu pravdepodobnosti zámeny medzi prihlasovanou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou. Osobitne zamietlo zápis prihlasovanej ochrannej známky pre všetky sporné služby zaradené do triedy 35. Na základe oznámenia č. 2/12 z 20. júna 2012 o používaní názvov tried v zoznamoch výrobkov a služieb na účely prihlášok a zápisov ochranných známok Spoločenstva (Ú. v. ÚHVT 7/2012) námietkové oddelenie konštatovalo, že úmyslom žalobkyne bolo pokryť všetky služby vymenované v abecednom zozname príslušnej triedy dotknutého niceského triedenia. Námietkové oddelenie teda porovnalo služby zaradené do triedy 35, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka so službami uvedenými v oznámení o námietke, ako aj so službami „dražieb“ a „prenájmu predajných automatov“ zahrnutými v abecednom zozname služieb zodpovedajúcich triede 35, aby posúdilo ich zhodnosť alebo podobnosť.

8 Vedľajší účastník konania podal 24. apríla 2014 odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.

9 Rozhodnutím zo 4. decembra 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) piaty odvolací senát EUIPO odvolaniu čiastočne vyhovel, pričom zrušil a zmenil rozhodnutie námietkového oddelenia, pokiaľ ide o vyhovenie námietke vo vzťahu k „dražbám“, ako aj vo vzťahu k službám maloobchodného predaja.

10 Odvolací senát na úvod v bode 14 napadnutého rozhodnutia uviedol, že rozsah námietky podanej žalobkyňou v konaní pred námietkovým oddelením sa obmedzil na služby výslovne vymenované v oznámení o námietke. Odvolací senát v tomto ohľade uviedol, že služby „dražieb“ neboli v tomto oznámení uvedené ako služby patriace do triedy 35, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka, a že okrem iného žalobkyňa ani v priebehu námietkového konania a ani počas konania o odvolaní nepotvrdila, že by sa jej námietka zakladala aj na týchto službách. Naopak, žalobkyňa podľa neho vo svojich pripomienkach k odvolaniu uviedla, že jej námietka je „založená na časti tovarov a služieb“, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky, čím odkázala na služby výslovne uvedené v oznámení o námietke. Z uvedeného vyvodil, že námietka nebola založená na „dražbách“ a že nebolo potrebné rozhodnúť o tom, či sa skoršia ochranná známka týkala iných služieb, na ktoré sa nevzťahuje doslovný význam názvov tried.

11 Odvolací senát sa preto obmedzil pri svojom preskúmaní podobnosti služieb, pokiaľ ide o služby, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka, na služby „reklama; obchodný manažment, obchodná správa; kancelárske práce“. V tomto ohľade dospel k záveru, že tieto služby sa nevyznačovali podobnosťou ani s „dražbami“, ani so službami maloobchodného predaja, ktorých sa týka prihlasovaná ochranná známka (body 36 až 42 napadnutého rozhodnutia).

Návrhy účastníkov konania

12 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom toto rozhodnutie ruší a mení rozhodnutie námietkového oddelenia,

— zaviazal EUIPO a vedľajšieho účastníka konania na náhradu trov konania.

13 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

14 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

15 Žalobkyňa sa v podstate dovoláva jediného žalobného dôvodu založeného na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

16 Žalobkyňa bez toho, aby spochybnila definíciu príslušnej skupiny verejnosti alebo posúdenie podobnosti dotknutých označení odvolacím senátom, mu vytýka, že pri porovnávaní dotknutých služieb nezobral do úvahy niektoré služby neuvedené v oznámení o námietke, ale na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka, kam patria aj „dražby“, ako aj to, že nesprávne dospel k záveru o chýbajúcej podobnosti medzi službami, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka, na jednej strane, a „dražbami“ a službami maloobchodného predaja, ktorých sa týka prihlasovaná ochranná známka, na druhej strane.

17 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa vo formulári oznámenia o námietke zaškrtla kolónku s názvom „Založené na časti tovarov a služieb“ a následne tam vymenovala nasledujúce služby: „reklama; obchodný manažment, obchodná správa; kancelárske práce“ (pozri bod 6 vyššie).

18 Okrem toho žalobkyňa v rámci dôvodov svojej námietky neuviedla žiadne ďalšie spresnenie, pokiaľ ide o služby, na ktorých bola táto námietka založená.

19 Ako to správne uvádza aj vedľajší účastník konania, na rozdiel od námietky, o ktorú išlo v rozsudku z 15. januára 2013, Lidl Stiftung/ÚHVT – Lactimilk (BELLRAM) (T-237/11, Zb., EU:T:2013:11), oznámenie o námietke, o ktoré ide v prejednávanej veci, nevykazuje žiadny rozpor, ktorý by mohol vyvolať pochybnosti, pokiaľ ide o služby, na ktorých sa námietka zakladá, keďže žalobkyňa súčasne oznámila svoj úmysel založiť svoju námietku len na časti tovarov a služieb, na ktoré sa vzťahuje jej ochranná známka, a zároveň vymenovala časť týchto služieb, predovšetkým tie, ktoré spadajú do triedy 35 a ktoré boli uvedené v prihláške.

20 Žalobkyňa sa však napriek tomu domnieva, že odvolací senát nesprávne vyvodil z oznámenia o námietke, že toto oznámenie sa týkalo len služieb „reklama; obchodný manažment; obchodná správa; kancelárske práce“ a že ho nemožno chápať v tom zmysle, že by sa týkalo aj „dražieb“. V tomto ohľade sa opiera o bod V oznámenia č. 2/12, podľa ktorého „pokiaľ ide o prihlášky ochranných známok [Európskej únie] zapísané pred [21. júnom 2012], ktoré používajú všetky všeobecné označenia uvedené v názve konkrétnej triedy [niceského triedenia], [EUIPO] predpokladá, že úmyslom prihlasovateľa… bolo pokryť všetky tovary a služby uvedené v abecednom zozname tejto triedy v znení účinnom v čase podania prihlášky“. Keďže skoršia ochranná známka bola zapísaná pred 21. júnom 2012 a používala všeobecné označenia uvedené v názve triedy 35 niceského triedenia, žalobkyňa z toho vyvodzuje, že jej námietka bola založená aj na službách „dražieb“ a „prenájmu predajných automatov“, uvedených v abecednom zozname tejto triedy.

21 Je potrebné uviesť, že aj keď zo znenia bodu V oznámenia č. 2/12 vyplýva, že tovary a služby chránené ochrannou známkou sa v prípade ochranných známok Európskej únie zapísaných pred 21. júnom 2012 neobmedzujú na tie, ktoré sú výslovne uvedené v prihláške ochrannej známky, nemožno iba z tohto znenia vyvodiť, že by sa takýto široký výklad dotknutých tovarov a služieb rovnako vzťahoval aj na oznámenie o námietke založené na ochrannej známke zapísanej pred 21. júnom 2012. Ako to totiž

správne zdôrazňuje EUIPO, obsah takéhoto oznámenia, ako aj námietkové konanie upravujú špecifické ustanovenia. V zmysle týchto ustanovení, ako boli vyložené judikatúrou, takéto oznámenie musí jasne a presne uvádzať tovary a služby, na ktorých je námietka založená.

22 Z pravidla 15 ods. 2 písm. f) nariadenia Komisie č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1, Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmeneného a doplneného predovšetkým nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, 2005, s. 4), a to vo väčšine jazykových verzií iných, ako je francúzska, vyplýva, že oznámenie o námietke musí obsahovať tovary a služby, na ktorých je námietka založená.

23 Je pravda, že francúzske znenie pravidla 15 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 2868/95 uvádza, že „l'acte d'opposition doit comporter… les produits et services à l'encontre desquels l'opposition est formée“ (oznámenie o námietke obsahuje… tovary a služby, voči ktorým sa namieta).

24 Ako však uvádza EUIPO, francúzska jazyková verzia je jedna z mála tých, s takýmto znením, keďže väčšina ostatných jazykových verzií dotknutého ustanovenia sa zmieňuje o tovaroch a službách, na ktorých je námietka založená. Anglická verzia uvádza „the goods and services on which the opposition is based“, nemecká verzia „die Waren und Dienstleistungen, auf die sich der Widerspruch stützt“, talianska verzia „i prodotti e i servizi sui quali si basa l'opposizione“ a španielska verzia „los productos y servicios en los que se basa la oposición“.

25 Podľa ustálenej judikatúry však nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie slúžiť ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia a ani sa v tejto súvislosti nemôže považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva Únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami textu sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (pozri rozsudok z 15. novembra 2012, Kurcums Metal, C-558/11, Zb., EU:C:2012:721, bod 48 a citovanú judikatúru).

26 Pokiaľ ide o všeobecnú štruktúru pravidiel upravujúcich námietkové konanie, v súlade s tým, čo uvádza EUIPO, je potrebné uviesť, že na jednej strane všetky zmienky o oznámení o námietke v ustanoveniach pravidla 15 ods. 2 písm. b) až e) a g) nariadenia č. 2868/95, ktoré obklopujú špecifikáciu požadovanú podľa písmena f) rovnakého pravidla, sa týkajú skoršej ochrannej známky, čo zodpovedá výkladu, podľa ktorého sa uvedené ustanovenie týka tovarov a služieb, na ktoré sa vzťahuje táto ochranná známka. Na druhej strane pravidlo 15 ods. 3 písm. a) uvedeného nariadenia, podľa ktorého oznámenie o námietke „môže“ obsahovať údaje o tovaroch a službách, voči ktorým je vznesená námietka, potvrdzuje, že uvedenie tovarov a služieb, na ktoré sa vzťahuje napadnutá ochranná známka v oznámení o námietke, je len nepovinné a neprekrýva sa s pravidlom 15 ods. 2 písm. f) tohto nariadenia, pričom pravidlo 15 ods. 3 písm. a) rovnakého nariadenia taktiež spresňuje, že ak takéto údaje chýbajú, vychádza sa z toho, že námietka sa týka všetkých tovarov a služieb, ktoré sú predmetom namietanej prihlášky ochrannej známky Európskej únie.

27 Pokiaľ ide o účel pravidiel stanovujúcich obsah oznámenia o námietke, je potrebné uviesť, že nariadenie č. 2868/95 rozlišuje medzi dvoma typmi údajov uvedených v takomto oznámení, a to takými, ktorých absencia môže v zmysle pravidla 17 tohto nariadenia viesť k neprípustnosti tohto oznámenia, pričom tie sú obsiahnuté predovšetkým v pravidle 15 ods. 2 uvedeného nariadenia, a tými, ktoré sú obsiahnuté v odseku 3 rovnakého pravidla, ktorých absencia môže mať dôsledky len v rámci preskúmania dôvodnosti námietky. Osobitne, ako bolo uvedené aj v bode 26 vyššie, písmeno a) uvedeného odseku stanovuje, že pri neuvedení tovarov a služieb, voči ktorým smeruje námietka, sa vychádza z toho, že námietka sa týka všetkých tovarov a služieb, ktoré sú predmetom namietanej prihlášky ochrannej známky. Naopak, ak oznámenie o námietke neobsahuje zmienku vyžadovanú podľa pravidla 15 ods. 2 písm. f) dotknutého nariadenia, námietka sa zamietne ako neprípustná podľa pravidla 17 ods. 4 tohto nariadenia. Rovnaká podmienka sa teda nemôže súčasne nachádzať v odseku 2 aj v odseku 3 pravidla 15 predmetného nariadenia.

28 Za týchto okolností sa nemôže chýbajúci odkaz na tovary a služby, na ktorých je námietka založená vo francúzskej verzii pravidla 15 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 2868/95, pričom ide o zjavnú chybu v písaní, vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie neukladá povinnosť uviesť v oznámení o námietke takéto tovary a služby.

29 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry ustálenej od vyhlásenia rozsudku z 19. júna 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys [C-307/10, Zb., EU:C:2012:361, body 49, 56 a 61, ktorý sa týkal smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25)], ktorého dôsledky sa práve oznámenie č. 2/12 snažilo realizovať s cieľom dodržať požiadavky jasnosti a presnosti umožňujúce príslušným orgánom a hospodárskym subjektom určiť rozsah požadovanej ochrany, prihlasovateľ ochrannej známky, ktorý používa všetky všeobecné označenia názvu konkrétnej triedy niceského triedenia na identifikovanie výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa žiada ochrana ochrannej známky, musí spresniť, či sa jeho prihláška vzťahuje na všetky výrobky alebo služby vymenované v abecednom zozname príslušnej triedy, alebo iba na niektoré z týchto výrobkov alebo služieb. V prípade, ak sa prihláška týka iba niektorých z uvedených výrobkov alebo služieb, musí prihlasovateľ spresniť, ktoré výrobky alebo služby patriace do tejto triedy sa tým majú na mysli [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 2014, Advance Magazine Publishers/ÚHVT – López Cabré (VOGUE), T-229/12, EU:T:2014:95, bod 36, a z 29. apríla 2015, Chair Entertainment Group/ÚHVT – Libelle (SHADOW COMPLEX), T-717/13, EU:T:2015:242, body 32, 34 a 37].

30 Uvedené požiadavky jasnosti a presnosti je potrebné vykladať v tom zmysle, že rovnako platia aj pre namietajúcu stranu, pokiaľ ide o určenie tovarov a služieb, na ktorých je založená námietka, a to s cieľom umožniť EUIPO posúdiť podanú námietku, ako aj prihlasovateľovi namietanej ochrannej známky uviesť svoje tvrdenia v rámci obhajoby [pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. februára 2015, Klaes/ÚHVT – Klaes Kunststoffe (Klaes), T-453/13, EU:T:2015:98, bod 32]. Preto, keď tak ako v prejednávanej veci namietajúca strana uvedie, že svoju námietku zakladá na časti tovarov a služieb chránených ochrannou známkou, ktorej je majiteľom, je povinná uviesť jasne a presne tovary a služby, na ktorých je jej námietka založená.

31 Z uvedeného vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, bod V oznámenia č. 2/12 nie je možné v prejednávanej veci uplatniť, a to ani na základe analógie, na vyvodenie záveru, že námietka bola založená okrem služieb uvedených v oznámení o námietke aj na službách „dražby“ a „prenájmu predajných automatov“.

32 Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno od odvolacieho senátu vyžadovať, aby pri preskúmaní námietky zohľadnil tovary a služby, ktoré nie sú uvedené v oznámení o námietke. Odvolací senát teda postupoval správne, keď porovnal len služby uvedené v oznámení o námietke, na ktorých bola námietka založená, so spornými službami, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka.

33 Toto posúdenie nie je spochybnené ani tvrdením žalobkyne, podľa ktorého v jej prípade, keďže ide o podnik známy maloobchodným predajom rôznych druhov výrobkov tretím osobám, bola oprávnená pokryť služby maloobchodného predaja.

34 Ako totiž správne zdôrazňuje EUIPO, a bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k prípustnosti tohto tvrdenia, voči čomu taktiež EUIPO namieta, oprávnenie majiteľa ochrannej známky na zaistenie niektorých služieb a všeobecná známosť o tomto majiteľovi ako o poskytovateľovi týchto služieb neznamená, že by ochranná známka, ktorej je majiteľom, nevyhnutne chránila tieto služby, pričom *a fortiori* neznamená ani to, že by námietky, ktoré podá, boli korelatívne založené na týchto službách.

35 Z uvedeného teda vyplýva, že odvolací senát postupoval správne, keď porovnal sporné služby, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, len so službami, na ktoré sa vzťahuje skoršia ochranná známka a ktoré boli uvedené v oznámení o námietke, pričom vzhľadom na absenciu akýchkoľvek

tvrdení spochybňujúcich výsledok takto vykonaného porovnania je potrebné zamietnuť jediný žalobný dôvod ako nedôvodný bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o jeho prípustnosti spochybnenej vedľajším účastníkom konania.

36 Túto žalobu je preto potrebné zamietnuť.

O trovách

37 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom EUIPO a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. El Corte Inglés, SA, je povinná nahradiť trovy konania.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. mája 2016.

Podpisy